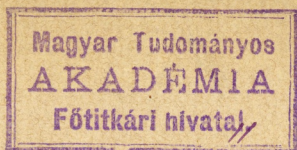

d.)

Érk. 1889 sept. 25

Pályamű.

II.

Selige: „Eszegette Salát a kisé” kor
fia rólad”
Vörösmarty

Sarvaskö

Rege.

Nádasy pályamű

„Szavaskó”

Rege.

Alla, egyre' alla míg sikkla óriás
 Büntén, magasan, messze kaj fetett.
 Mink' is idők alakja, vattadon
 Emelve a setét, borús eget.

Sok is letűnt, sok is temetőre rög,
 A hős halok por, vára pusula rom,
 Tűz és enyverek el nem lönthetett,
 Hatalma megtörökh ez ércfalon.

Mi nem adék süitett rige helyt,
 Mi nép tapod az elhunytt nyomdokán,
 Te' alla nyugovón váttozallanul
 Míg napra nap jö, is ket is után.

Mily esend honol fenséges ormodon,
 Mink' ha lenn óriási sör,
 Hol eltemetve hősök alcsanak,
 Hunyó' dicsőség, harcok álma, hír.

Emely esend egy áhagya telkemet,
Mik fehérvári aszám tinte fel,
A száradó szék eme hangot ad
Lelünk napokról és reggel bencs.

*

* *
Rég volt, sok hosszú szárad
Lordult aróla már
Hogy lúll e hon határis
Pablo' török, tatar.

Arpad' dicső' harája,
Több szárad is alatt
Kemény igába görnyedt,
Páros vizály miatt.

Jött a hatalmas ellen
S vizályba kit latált,
Horok e honra fegyver
Horok eser hatált.

Hány vár lett omladéka
A meddőig karjok isz.

Ki ottent allk kegyelmek
Hiaaba vár, remélk.

Hogy a felhót uralmán,
Mehasott a kerent,
A tódító hatalma
Fényben emelkedett.

Mink aradok elvnté
Hadavat e harak
E, löve, rontoa bér, allk,
Mink hullain torte gát.

Allk s kiude csüggedellen,
Ha elbukott ma xán,
Holnapra új eröben
Támadk fel új csatán.

Termö' Heves határis
All a szölös Eger
Hozza' köze' Szarvaskó'
Tör a felhökbe fel.

Ma csak romomtadéka már,
Ez evre mig tapodk
Isak egy homályos emlék
Mik multa fénhagyokk.

Volt, volt ito" pedig, hogy
 Két testvérkép, rokon
 Tusára szállva, ágyú
 Dördült ez ormokon.

Amhát, a nagynevű big
 Volt Szarvasko" ura,
 A moddig karja írt el
 A tájnak ostorát.

Tedig hogy messze írt el
 A hü emlek becsét,
 É emlek is regékbe
 Elrejtve most is él.

Hatalmas úr, hatalmas
 Regyellen, kincssovár,
 Sok, irágaság aranygyal
 Betölt a szeklavár.

Am munderék mit örsék?
 Mit, sársor amuji kincs?
 Ma lán tudog, setét a
 Siv, finges napja ninc.

Serelem a siv napja,
 Mely fenyveset elborít,
 Sugara, átölelve
 Örökre boldogit.

Pég híres volt Magyarhon
 Pég híres hőiről
 De sársor híresebb még
 Bajos, szép nőiről.

Sok szép virágok, bennett,
 É istenadla föld,
 Legsebb ezek töviről is
 A cserepáru hölgy.

Az őse hoard leánya
 Szép Ilka, oh sokan
 Epültek irte vágyva
 Sokajta titkosan.

Mindhasalata, serelem,
 Egyik sem bírhatá,
 A szép lányt örsék
 Egyik sem mondhatá.

Egyik sem nyerheti meg
 Az udvaros igent,
 A szív, e szenvedélyek
 Tengerre, még pihent.

Elrejtve sűrűs oldat,
 Széklet bérének felét,
 Pátyáival Odorvár
 Bűntökön emelkedett.

Mindhasztalan keresnem
 Kincs a körsínekben
 Lajjára felgyergetve,
 Kincs még emlíke sem.

Kincs mert nagy mennyiségű
 Nem tevék hirtelen,
 Nem volt dultó csatának
 Haruoknak simtere

Sok bossú sárados al,
 Nem alk ki ostromok
 Leuk romja mondja hogy volt,
 En láttam e romok.

Láttam, sa bikkus oldat
 Dús lombja suttogá,
 E dall, mely vészessendűf
 Lelkembem még soká.

Sok hirtelen csatádok
 Szűlt e dícső hara,
 Az Odorvári köztük
 Tán legregibb vata.

Még misse Ársiába
 Vezet történetük,
 Taksony, Follán alatt lett,
 Tomorlatbo nevük.

Ársáddal jött e honba
 Hajdan az ő csatás
 Kóta hirtelen fenyvén
 Sok sárados fenállt.

Sok harcos sárados al
 Nehéz időnk alatt
 Védőbástyáink rakatta
 E sikkavár falak.

A: Odorvārī vēr mēd
Soh hōssu' ēv utān,
A vaskarū ifiu
Gerōben ē' osupān.

Vigso' saņ, s a harāban
A ligriģibb nemes,
Kos hāh, lūni mēltois
No lūne ērdemes?

Magas sugār alahjāt,
Deli siņs berrētēt,
A būske fōl, ar arerol,
Sullainlo sas sennol

A siēso vālk s mi ~~skur~~ lūsan
Anjalta homlokāt,
Sennos vāltān elomlō'
Hollo sōtēt hajāt?!

Mit mondjak seltēmirot
Tollam mink, fesse le
Lelkūt? Tetunka sennēbe
E lēlke tūkōre,

Bātor, nemes mino' volk
A sēba tēt apa
E' os ering kōiōttūb
Sālloll fīol fira.-

Esirpvar is Odorvār,
Kōiel sennēidosak,
Egymāchos oļy hasonlōk
E barna sirdpalak.

Ax mūd emex magānos
Sēklān emelkēdēt
Bemohosull bāstjātkal
Sōtēt erōlōk sētēt.

Mit sennēidosān egymāssal
Sennēidos hegyfokos
Sorsolok oļy hasonlō'
Egymāssal oļy rokos.

M ifiu erōben
Egy ifiu vidēn
Hi sār, erer vesēlynek,
Bātsan sennēbe nēr.

Amoly egy nő, egy angyal
Kül föltérnek és adott,
Hajnal süll, bölcsőjében
A hajnal ringatott.

Csodás világ tündereks
Világa szerelens
Tákosí fényongár a
Kieslen ijelen.

Ki alkol oly kicsővé
Egy röpké perre alatt,
A szivek lángosa, hűve
Ki gyújtja átkatad.

Nagy vagy, nagy, és hatalmas
Vegellen a mikor
Varárs erőd csodásan
Emel vagy ellipor.

Mennyel, pokolb szerelens
Angyal, és ördögöl,
Eszével felruházod.
Nyugtas kink, örömmöl.

Ódorvár hív urak is
Magához lánczotad
Rabbai tevé a haruok
Edzell, Kemény fiait.

Sok volna elbeszélness
Nik sive történetet
Sok szerelmi kalanddal
Börténem e regét.

Eliq tudunk hogy Ilka
Koard lánya ma
Történetünk korában
Gerö menyasszonya.

A hölgy a kerve eső
Szavaknak engedett
A szip se büszke hölgyből
Szerelmes lányka lett.

Iki könnyen gjörni hitt ki
Höbökni megsekkoll
Amhát a rettenett beg
Elutasítottatott.

"
O, kinek asszony is vár
Ellenem nem áll meg,
Tanuja rá a hárem
I számos váromtadéka..

Ne lenne hát övé az
Hova elűz kére?
Mik legjobban ahajtott
No tegevedne be?!

Az nem lehet, ha kérés
Ha szép nő hártalan...
Segítni csak, erősek
Mind, mind kerébe van.

Ha kell omoljon össze,
Mig ketszer asszonyi vár,
Bukjon Cserep. Szarvaskő
Mj asszonyára vár.

Es alig mult el ol nap
Hogy Perisvár alatt.
Az Allah harukialtak
Kajongva feltiadt.

Együtt a mind igérde
Amikak mind esküvé
Övé teend Szijo Ilka
Bármí áron övé.

Mig egyszer kövödet küld
Kövödet, fenyesele,
Ki szép Ilka számára
Levitkelt rejteget.

Levitkelt a leányhoz,
Szerelemest epedőh, ...
Visszatértére a big
Vár sátora stölk.

Munkahatalan; a haraban
Megerzett öse magyar
Mig nem hajol, engedni,
Nem fog, nem is akar.

A mig csak a falakból
Egyetlen kö fenáll
Ezer asszonyos sállyon bír
Féltink erer halál.

A mig mellettem egy lea
 Ki kardot fogai tud
 Istene nem nyeltem meg
 Elmenek a kaput.

Leányom eljegyerve
 Nászához oly közel
 Kerék fogaim, mig élet
 Nem fogja nyerni el.

Am ostromolja váram
 Dühében bár uoat
 Dühének ellenállni
 Erősek e falak.

Megvidni bár ki ellen
 Váram, s gyermekeimel
 Megesküvém, savamra
 Megtartom eskümmel.

Imigy Hoard. Kudarvok
 Valhoan a jó török
 Itkát kereste hát fel
 A várfalak körött.

De itt sem volt uerenciis
 Liker rá itt sem várak
 A hölgy etől sem nyere
 Síves fogattatást.

Mig seola bücske daccual
 Az epedő leölt,
 A mit uerenciis sugalt
 Pongyokra tepte velt.

La váramon ha hissiis
 "Mig volna vakmerő"
 Utad, hogy egy magyar hölgy
 Lehel rabsejganó.

Hinni hogy egy magyar nő
 Hoard leánya lán
 Megyhető" hitetlen
 Pogány, harag saván.

Meg is kövöld, ez egy uer
 Ha istened uerink
 Kerem börtönre lobni
 A őrségnek nem ink."

Szolok a hölgy haraggal
A völgy felé mutat
Seregny körök jellen
Alig halál utat.

Szivesebben mesél volna
Böse ellenséj felé
Mink a kudarcra híresét,
A csarnok big dé.-

Elbujdosott s ki tudná
Ková, s mi sige lett.-
Amhát, a hirt utobb is
Mároktoj tudta meg.

Pettentő volt haragja
Hátart nem iarnero:
Kos háj seje so' ha nem györ
"Sjörvön eset is erö."

Enyim leica kesely hölgy
Cserepbe kö' kövön
Ha egy is nem marad bar,
Allakra esküvön!

Ah vadgalamb ki bugó
Pajára várova vár
Befogad nem sokára
Amokh a sikla vár

Mely büntetés borja vállás
A menydörgös egel
I mi megmenekesne oman
Kincs amyi istened!

Rabno' léa, s a koránra
Ha nem keltett kerem -
Mink kévesem fogod majd
Drahtni háremem !!!

Szolok is a rohamra
Sörnyü parancsod ad:
Támadjon mind lserépre
A vad rabzolga hav.

Hogy a mikorra másnap
A nap nyugodni men
Csak rom legyen setit rom
A büntet vár helyen.

Sötét az új kullán
Nincs holdja csillaga,
Földet lényegében
Még fenn voraak magá.

Nyugodni tart a várak
Nyugodni harrossa,
Hogy holnap új erőre
Keltessen itt ki ki.

Meleg nap len a holnap
Ha kard, golyó bevet,
Sok jó vidék semire
Borítandó örök új.

A vissza utasított
Megvetett szerelmek
Sötét kebelben véres
Vérágotok, seram.

Loand van, a mielő emberek
Fent is alant mi sem
Kavarja nyugton békén
Az őrség is pihen.

Vorast a hölgy merengve,
S mint büvös lélek
Ragadja lelket a mult,
Emelke mind lovabb.

E lélekben tükrében
Egy szklavár fala
Tünik elő a várban
A selymös maga.

"
Ora apját vili látni
A szerető apát,
Ment csereimök bölcösben
Rungatva önmagát

Oly lágyan ring a bölcös
Oly félre ápolá
Az öh, figyelmese elhunyt
Anyját is pololá.

Hányar voraak hiven
A csereimök felett
No tudja hogy ily korán
Anyátlan arra lett.

Oh mennyi édes emlék
 Mi drága, drága mult,
 Cs' ére lükt, se a szív
 Feltámasz nem tanul.

E tótog gyermek isek
 S mid az koroll, adok
 Nem ilka öse ajának
 Mi sokkat tartorok,

Bár lelke vend hesséel
 Szeretk is szerök
 S ez lángolón mának
 A kedves rekka nök

Szerelmük egyre nök bár
 Nap napra mig halak
 A lány, gyermek szerelmé
 Mind sirtetlen marak

Bár övé sive lelke
 Ötökre isere.
 Egy ére a más ére
 E nem törökheté.

S most a legjobb apara
 Követek a seny.
 Oh tithos oly boralmas
 A néma esendes éj.

A képelet világa
 Feltámasz tithak
 A képelet künde
 Tüt merre merre ise.

Tüt sárados borongó
 Sötét ködök hol
 A kánados s engesek
 Varázs patakja foly

Holott életre kelnek
 A körsék, a nagyok
 Leülnek is engesek
 Az évek sárados.

Végig gondolla mindert
 Bár lelke merre sáll
 De mult, jelen jövőbe
 Vigasztal nem lall

Az mint egy röpké alom
Eltűnt, vigasztalan
Bús a jelen, ködös a
"Jövő" bizonytalan.-

De háb mi az? mi az a ké?
A várfalon belül
Mikint ha bős rohamra
Szolgálna sán jelű?

Csodjél a néma éjnek
Mi az reaktja fel?
Halkan elöb nőekve
Magd hangra hang felé.-

Férvén a merengő
Remegve szeltekint
De a ki védni tudna
Körülte sarkli síncs.-

Remegve félre hálja
A sárga hangokak
Egyesre im elötte
Egy surbános lovag.-

Mig rá tekint merelken
Sikoltva összerogy,
Ott fekszik a fehér hög
Mint egy fehér halok.-

Am peruce tölt s az ajuk
Gimmár pogány karos
Parancsa elrabolva
Kivül a várfalon.-

Az örség felriakva
A mig fegyvert ragad
Betört kapun örönlök
Az ellenáradat.-

Györölt a csel, a hősök
Kisded csapatja foggy
Egy, ha erős kemény kar
Csapásán összerogy.-

Le megdördül az agyú,
Az öldöklő keke
Magát a vár falába
Rombolva fuja be.-

Legit maga az új is,
A harcosok felé
Sétél felkő borítja
Az elborult eget;

Harc a földön s az égen,
Regyút az ég, jék,
Agyú lövegére veltain
S a mennydörgés felé.

Rúd vedve esüggedelens
Az ostromok csapak
Nem látja már az ellent
A hadrajt hallja csak

Sötét sárnyon repül sáll
Téli eró halál,
Az őse serei elöklük
Mint egy hadisten áll.

On fűrt omol vállain
Csapásra kien karát
Ború sűrű, lelkét
Ború nyitánya át.

Ki drága volt szívemnek
A kedves jó leány
Csalárdul elrabolva
Pabló török karán.

Tiltákengem mid örökh
Önön becsület
Az őse serei gyermekiben
Szemnyere me be.

Az őse fűrt megyalárova,
Lajkó gondolat,
Megdobban a kebel rá
Az irtó pánaszát alakk.

Tel fel! csatára hívóh!
"Ha venni bukni kell
Már, vára örömmel
Borulva bukjon el!

Ború ború törtet
Elrabolt gyermekem!
Ardán lakaya mily sűrű
Görögge kár fejem!

Vak tujam arl hogy e vad
Czova jöth serceg
Kivivolt gyözedelmid
Drágán fette meg!"

Söt Keserü haraggal
A vár fokára hág
Erőb. a kar csapása
Ha örre örre vag.

De hajh hiába minden
Hiába kiinderek
Mundogyre nő erőbül
A ostromló löveg.

Miként az ár ha gátat
szakít rohan nyomul
Elöb löb az ellen
Feltárhatalamul.

E köibe kerü ovolni
A vak sötét homály
Lassan az ij derengő
Hajnatra feigyre vál

Söt forlik a köd árnya
A felleg elpihen
Rosszai feigyarban usit
Az ig fensigeren.

Elhaltgat a magasban
Dörgö vihar, holott
Meglálya a belő nap
Az ádár ostromok.

A sűrű árak feigyben
Feltörsö bírsorom
Rongálva össedölve
A vár nagyreine rom.

Romok körött hatsoklók
Vigso nyögése kel.
Hajnalt fuvalma oh hány
Vigso sokajt vin el.

Távolba is körelbe
Körményes dert, jutott
Sötölő sárnyon a hara hio
Csirip hogy elbukott.

Nölk, nölk a hir növekre
 Bened benedel isz:
 Lánvokban hurvólak el
 Magak az őse verék.

Leányát elrabolták
 Iselt vete tetkosan,
 A nép rabnó kearvaskón
 Ánkait váraba van.

Szállt szállt a hir mind selyem
 Gyoran repülse fent
 Örvös velt az első
 Hol szállva megpihent.

A hol ijentő rimkint
 Mä vankidelt,
 Szeg" tudá meg első
 A gyár történetet.

Is hogyha kell bizonyos
 Ha kán ketkésne meg
 Egy ifjú viderim
 Gero díbe lép.

Nem ámitó úres hang
 "Uram itt, ott mi két
 -Ugy mond a suttogó hir
 "Sella", valój bevit.

Élő" lami magam hogy
 Nem mese velle rim,
 Csiriprot a romokrót
 A harabot jöttens in.

Hogy hirt korak netu, hogy
 Leijam a habak,
 Mind lett Loard vcsapatja
 Nagy rize átorak.

Feküde temetetlen
 Hol össe ütközök
 Szék sörva a füstölögö
 Setet romok körött.

Dagy mondjak löbbel is meg?
 Hogy aje manyasszonyod
 Árad, löbbi nem az már,
 O" látni nem fogod.

Magasan áll karóaskó,
 Az íghes oly közel,
 Or konyva messe nyúlók
 A fellegekbe fel.

Ambát nagy úr, hatalmas,
 A tájnak ostora
 Nagy messe, seje arád e
 Vengúr rabnyje ma."

Lattatok e a sengerel
 Ha háborogva kel
 Lugo' vhar felitta
 Sebes szányon ful el.

A mig ádár tusában
 Hullain hullamra háig
 Mordul nagy messesigbe
 Egin senger világ.-

Viaben vharban erre
 A társulók habon
 Vándor hajó ever, dúo
 Tanszekkel garbagon.

Tenger, rajongó senger
 Az ifjú keble, benn
 A sio vhar rongálta
 Hajo a sengeren.

El venne hék, el, a kik
 Mgy nice minik napok
 Eltinek drága napjait
 S horra imád korok.

Most elvakaaktoa löle
 Örökre meglehel
 Togyany ferlörtete' be
 A legfistább egek.

Egin világa dúlva,
 Rettentő' ébrenis.-
 Ah e gyalaratert egy
 Tengerenyi var kavis:

Bosai, bosai fejere
 "Ki lölem elrabolt!
 Lettem világa irtó
 Megvivom a pokoll!!

Ljes magasba, égis
Te bücske vár, falad,
Ezer halál fogadjon
Minden bücsyad alatt

Bömböljön minden ágyúid
Üvöltő toroka bár
Tettartóstatni nem fog
Ezer vereség, halál.

Fel, fel! fegyverre minden
Ki csak mozdulni bír!
A Szarvaskői váröölgy.!!
Legyen ha kell ma sir.

Fel, fel! menyasszonyom vár,
Ót mentse meg karunk,
Ha nem, ha vesni kell tan-
Együtt együtt halunk!!

Szóltok a selyi bajnok,
A miq parancsol ad
Csatára haragra kérem
A lelkesült csapat.

Mind mind körébe gyűltsék,
Körölköz egy se félj
Halálba, győzelemre
Kíváncsi a veszt.

Hogy másnapon a hajnal
Fény biborába kell:
A hadi kiált savára
Késibonyó raj fellett.

Az lenne az dicőség
Ha Szarvaskői felett
A ragyogó felholdak
Lelkesítne a kerest.

Tűz járja lelkiük állat
Egy ekkor léd a sereg
Hogy a gyálaratát ma
Vértől borolja meg.

Előttük a veszt ott
Holló setét lovain.
Mögötte sárak, erdek,
Tolonaganak nyomain.

Hajnal fuvalma ebred
Lagy szellő sárnyakon
Kajt hadikürt roallást
Finget köribe vord.-

Elvive messe tájra,
Holott a szektavár
Imelkedik hol a rab
Hü kedvesére vár.

Magas fenyves teremben
Elhagyva egyedül,
Bánatba fájdalomba
Mig lettek elmerül.

Nincs senki a ki mentse
Őt apja ainté rab
Lánrokba verse, melyen
Börtönben föld alatt.

I serő ha jönné is tán
Hiába várja őt,
Egy hadserő kesés rá
Migvirrni e titok.

Hiii remény mit a sio
Keressü vágyva fel.
I ha feltalálta meg is
Hétkedve bár, remél.

Remélt a hü menyassony,
Az drabolt lány.
Egy szer: ah mi volt az!!
Kopognak ajtaján.

Reszkete meg figyelmé
Fetnyelik ajtaja
Fenyves sárnyakon in
De áll Amhát maga.

Mig kardja markolatján
Pihenve vas kezé
Szemében szenvedélynek
Féjmanóroo süre?

Ujtem me ujra
- Holott a deti big -
Meglátni sije rabom hoz
A búske hölgy e meg?

Ki vosaulasida'
Serdmem is herem,
Es dig vakmerö" volk
Laccolni is velen?!

De hagyjuk ezt; serdmem
Mkam, nem a rabok
Gyököm jötlens in, nemj-
Rabok magam vagyok.

Rabok ki bebor ajkad
Parancs savara van,
Reklire hön serctoe
Imáidva feltve xár.

Tied, tud ma minden
E värfalos belül,
Mnöm leaca & parancsod
Hösemre helyesül!!"

Eli! feltett fagyoson
"A hölgy, tekintetük
Emeloe rá, fensiqyel
Nyujta ki jobb kerül-

Menj! bírách ölyve sálsin,
Solgáid esarnoka
Kóard léanya nem fog
Hajólni, tudó soha!

Minore! gyöörj ha tetarik,
No nytsod el arrodak
Mara alá, tudom jól
Pókol sültött ki vagy!

Rabló! ki öccimnek
Várak feltulatat,
Dühödte lánera verbed
A linder öse apát!

Menj! bosniul töltöd ki rajtam,
Ha bírók ottmel -
Bírókbe is bevarom
Eü völegényemek!!"

Ah ah bohó léany se
"Mene kütesk remétek,
Imegresse ottaito.
Hü hödötöd kerül?!"

Mily szép vagy így, mi bajos,
Szerepelt sebb nekem
A had durroga, mint ha
Sutogva esendesen.

Csak rajta rajta! Durrogj!
Ei vajad parodak,
Hod his galamb ki megmenek
Buzó galambodal!

Hod! hogy ^{ag} mányod annál
Magánosabb legyen:
Setit celtába foglak
Kisatni, melybe lenni!

Fajtatmad szent elötkenni,
Nagyiságak felfogom;
Ne félj, e helyt nyugalmad
Kavarni nem fogom!

De visd enélbe vesd jöt
A mit szűkül adok:
Mholseor lattas e napo
Mholseor a napod!

Nincs igben annyi isben!
Nincs földön annyi kiz
A mennyi a fogolyrak
Fetnyessa börtönök!!

Am jöjjön ostromolni
A végeim maga,
Mig itt, mig illetetlen
Bajos menyassonyar.

De, nagy Allah nevére
Jöjjön ha jön korán,
Avagy megsápad a pir
A are fehér haván!!

Remélté?! No csak remélté; De
Allahra oktalan
Reményed meg fogod meg
Sivatni sámlalan!

Ha, bajos gyűlöletben
Egy e barna szem
Sugara, könnyben ünva
Mig bajosabb lenni!!

Mig gungoros karaggal
 Igy ejteni savat:
 Börtönbe zární a nöl
 Kemény parancsot ad.

Derült az ég, mosolygó
 Fény sugarakkal tele,
 Sötét borús ijektó
 A börtön ijete.

Sir az, mily halgatag sir,
 Holok temetőse benn
 Sok szárad év keserve
 Sok szárad év pihess.

A mullak véres árnya
 Halvány kisértete
 Saj a kít a vak ijbe
 Tanita vigáete.

Oh mennyi gyáértetoknák
 Örvöje börtöne
 Regit regire köll fel
 Minden Jarak köve.

Mind mihe raj esbony kunk
 A harcos örsereg,
 Kemény teend az ostrom,
 Elit halálra megy.

Sytette tudta a big
 Sytette tudta jöt:
 A hadi kürd rivallás
 Heves tusára söt.

Kivott gyövedelmé
 Nem imitá' el öh,
 Dícsénye nem vakita,
 Söt immeri Gerök.

Bár lasson is körüle
 Erre senylyk halalk:
 Eljön hogy vésnavijja
 Fogoly menyassonyát

Síjón meg áll Szarvaskó
 Csatát fogadni kiz
 Az ostromló seregnek
 Bátran senyibe nér,

Igy várta kaross Árnkát
Az ifjú barmokot,
Mittön ellenfeléhez
Mint hős a hős sokok.

E körben sem az égen
A ragyogó sugar
Mátt alább menide,
A nap nyugvóra száll.

Elmúlt a nappal is lett
Fenséges éjszaka
Kigyullt a tiszta égnek
Tan minden csillaga.

Elhaltgatott az élet
Kaj láma vendséül,
Lomb-sátorába fészeken
Dalos madár stül.

A nyírsüggő esebongás
Mely haltgatásra val.
Erest holdfénybe fűrdik
A mesne mesne kaj.

Erest holdfénybe, csillag
Sugáros völgy felé
Kavaskó a magasba
Mint rím emelkedett.

Egyenre ott hol a völgy
Török kútesül
Vinhangot ad az erdő
Bétel, berrisesül.

Fetrenen enyhe fészeken
Az alvó kis madár,
Meglébben a sebes szárny
Sylvre tova száll.

Hol mig imént az éj mint
Alvó alak fehédt
Növekvő raj vere fel
A csudat mindenütt.

Holló setét lován a
Vereis jövés stöl
Egy hadsereg tűnik fel
Béres Eger felöl.

Terere nyomdokán a
 Lelkes Terék sereg
 Figyelve rajra nearé
 Halkán vonulva meggy.-

Előbbre mind előbbre
 Mjät nems állja gát
 Megvinni kien uráit
 A kényür saalakat.-

A a mily siklavölgyön
 Hajnat fuvalma leng.
 A nyárfá fiútlós ága
 Hajnat sellöbe reng.

Fingik a felkelö nap
 A vára rá veti,
 Ez mintha lángoló tűr
 Felhőből kelne ki.

A barna bolygók mintha
 Hulló vir fészeri,
 Vitél az ij seberve
 Fatara ejtani.-

Magas, fényes szembe'
 Felbred a nagy úr,
 Szembe lángoló vágy
 A haru haragja gyul.

Dús öltönyt ves magára,
 Habos fehér selyem
 Raffánja, sás virággal
 Kivarra díszes.

Halljú fehér turbász il
 A büxke homlokon,
 Gyimánkos forgójába'
 Kossag toll gardagon.

Vésell belüvel mi
 Oly sok hararót berel
 Megvörren oldalán a
 Hajló samsok axel.-

Igy lép ki fénybe' díszbe'
 Sa haruosok körül
 Nyolcavan kilencven bátor
 Tancsár vevé körül.

Az övire" seregnek
 Legjobb viderei,
 A győzhetetlen jeltold
 Harra edzett hősei.

A barna bástya nyolcasár
 Jó haraosat tele,
 Száz agyú torha mész a
 Viruló völgyre le.

Nem varratott sokáig
 Magára jó Gerő,
 Egyszerre minth a villain
 Rohanva jött elő."

Rohanva aált a hős népe
 Agyú lörgies köröth,
 Hígyúit a bástya orra
 Az ostromlók jölöth.

Muzakal vág magának
 Az ötköklő golyó,
 Mígny a har, mintink a
 Hulláncsapott hajó.

Mígny, de meg nem hátrál,
 Sa lobogó udarr
 Elöre kör, elöre
 Vere nyomdokán.

Fel! fel ki harra süllötti!
 " Fel! fel ki hősiak!
 Vagy bukjon e a send ügy
 Öngyávaság miatt?!"

A megrabolt bicsütek
 Megborzultattamit
 Marafon! amgyi elth,
 Ma megtorlattamit?!"

Utánam a ki meg el!
 Fel a falakra! Fel!
 A rabló saslatának
 Helyerre bukni kell?!"

Es' memek öh, nyomukba
 Setit boai, halál
 Golyó sivil a lögben
 Licsapva rish halál.

Háromszor verse viona
 Amhát az ostromol.
 Gerő elvánt hovával
 Negyedszer kámadott.

Megfogya a kicső had
 De nem, nem törve meg,
 A szótet új erővel
 Rohanva hágya meg.

Dobbanva renked a foto
 Dobbanva rátkovik
 Felkelte almai kböl
 A sir halottait.

Hol ilve elmenetse
 Több ivék óta már
 Sok jó viteri rabláncron
 Mentő kerékre vár.

Oh hogyha jöme végre
 Az óra pillanata,
 Elbre keltető en
 Ető halottakat.

Oh hogyha györme györme
 Az ostromol serceg,
 Meglátnék a várat,
 Az ellenfelegyverek.

Meglátnék, levernék
 A zsarnokok kesilyt,
 Szabadság pengőingara
 Szévalatnai az ifj.

Holott beárvá miljen
 Szép Ilka a fogoly,
 Nem szűve, vőlegénye
 Hogy kürd hogy ostromol.

De hab! mi kempá raj ket
 Mikang ide fület?
 Fogyet, sa hang mungjobban
 Biliti börsök.

Felitte fent inogva
 Renkednek a falak,
 Elhaltgat majd erőböl
 A hadraj ijólag.

Körelb, körelb mundegyre
A harurok'ok raja,
Vagy elfoglaltva von már
A var minden fala?

Mit luroa gögget Amháts
Tihallamnak hise,
Ej földdel sembe sáltri
Nagy eskük esküve?

Egyesre me megaiin
Az ügyi hallgatag,
Nem hallak bombolise,
Fegyver zörgése csak

Az Allah harukiáltás,
A szűti kard csapás,
Az az Lühöck haraggal
A munk egymásra rag.

Egyenashok'ok a kiel had
Emost ügyi ró helyett
Emelve kar kar ellen
Latabarva kiinderek.

Igy vionak így merészen
"Vigro" halál susát,
Quadal egyik réven
A másikon bukás.

Elmimul vigre minden;
I becsukva mely vala
Lsikorogva felláriel
A börtön ajtaja.

Segy edes hang tör által
E örök ijjeten:
Ter Ilkám per, satoru vagy
"Mienk a győzelem."

Merinkben vigre rabto'
A Ringur s büstke var,
Haraban befáratk mátkai
Mungaronyára var."

Ke lips a hölgy, nemivel
A mig körül tekint:
Kékel serep körötte
Lathatja hát megenk.

Oh a kit így imádkolt
Az ő "fürdő" apát
Hogy suli völegényét
A hős verést magát.

Nix, nix, is elhal a só
Aján, egy perca sem mul:
Nem bírná immagóval
Gerő karjába hull. -----

Manjans tovább? no manjans
Hóvön történetét?

Mit vante vinnanyerese
A rege véget ért.

Már már elmentett kimesét,
Olvos a nyerő:
Botog menyassonyával
Botogga lett Gerő.

Tinyes nárcis imádkolt, illk
Durróvár nem soká,
Er öök fénke alkak,
Munk insöd fogadva.

Amhát átadta varáz,
Oly kukócsis alatt:
Hogy visszakapja karját
Es hogy sataba maras.

Sataba, s nehány hűvel
Elhagyja azt maga,
Kérdéi lett cserepirl
"Kérsöllás saslaka..."

Vándor ha járs "Szarvaskő"
Suklás határainál
Hol nekta birusa egy kék
Rom mig maig fenáll.

I feltün elötte vinnán
A senk kerent jelt:
Gondol a hőre s jussom
Enedbe e rege.

Vége.